

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Tractatus De Brevissima Ad
Perfectionem Via: Hoc Est, De Perenni divinæ voluntatis intentione,
executione, apprehensione

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066340

Caput III. Cur multi, Perfectionis amantes, tardè ad eam perveniant, &
sæpè priùs vivere desinant, quàm eâ potiantur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45352

CAPUT III.

Cur multi Perfectionis amantes, tardè ad eam perveniant, & sæpè prius vivere desinant, quàm eâ potiantur?

JAM quantum attinet ad illud: Ecquid impediât, & retardet homines, quominus citò & maturè ad Deum perveniant, frequenterque priùs ad vitæ, quàm ad Perfectionis finem veniant; ita equidem (salvis rectiùs sentientium judiciis) statuo & sentio. Duobus modis potissimum quæri à creaturâ Deum posse. 1. Ita, ut quærat Deus non solus, sed simul cum ipso alia quærantur. 2. Ita, ut quærat solus DEUS, & nihil præter ipsum. Potest autem quæri Deus & alia cum Deo bifariam adhuc. 1. Tantum concomitanter; ita scilicet, ut & Deus quærat, & nihilominus quærantur alia simul cum ipso, sed non propter ipsum. 2. Relative; ita scilicet, ut & DEUS quærat, & alia præter Deum, relatè tamen ad Deum, seu propter Deum. Quærere Deum non solum, sed alia cum ipso, non propter ipsum, pessimum est, & Deo, homineque dignè de Deo sentiente, prorsus indignum, ut supra dixi. at vero quærere Deum, non solum quidem, sed tamen nihil aliud quærere, nisi propter ipsum, est bonum: reduci- turque ac coincidit cum illo quærendi Deum modo, quo solus Deus, & nil præter eum quæritur. Quanquam enim aliquid præter Deum quærit, quia tamen id, non nisi propter Deum facit, ideò magis Deum, quàm aliud quærit, quod homini in hac vitâ viventi satis est, imò & necessarium. Necessarium inquam, quia homo (saltem dum hic vivit) Deum ita solitariè amare non potest, ut

Drux
Guxi
221 usce
m: l
V
98

nihil præter ipsum amare possit, tenetur enim ex præcepto charitatis Divinæ, Deum super omnia, & propter Deum omnia diligere. Quidquid interea ex parte hujus fiat in Patriâ, non disputo: mihi enim certissimum videretur, quòd Beati in cælo non ita nudè solum Deum amant (ubi tamen amantillum possidentque perfectissime, & completissime) ut simul non ament omnia alia in ipso, & propter ipsum. Ex duobus ergo modis querendi Deum supra positis, unus omnino pessimus ac reprobandus est, alter optimus & usurpandus, exercendusque, quo nimirum ita Deus solus, queratur, ut nihil præter ipsum non propter ipsum queratur.

9. Sed ex hoc ita exposito, nondum satisfit difficultati initio positæ, verùm est præterea addendum illud, quòd Deus solus & alia propter Deum queri possunt duobus modis, quos antequàm explico, illud insuper præmittere, necesse habeo.

10. In omni actione nostrâ rationali, duo intercurre necessariò. 1. Actionem ipsam. 2. Finem, Motivum, Regulam actionis: propter quem nimirum finem? quo motivo? & juxta quam Regulam? exercetur actio. ita (in re nostrâ loquendo) Actio querendi Deum duo includit. 1. Ipsam quæstionem Dei. 2. Finem & motivum quo queritur, sive regulam (idem enim hæc sunt) juxta quam queritur. Actio querendi Deum per se spectata bona est, imò uniformis, & quasi unius generis, at Regulæ juxta quas hæc quæstio exercetur, & modi, atque viæ, quibus in hac quæstione inceditur, ut bonæ sint, non uniformes tamen, hoc est, non æquè bonæ omnes sunt. aliæ enim aliis dantur meliores. Universim autem, &
doctri-

integra, nec ad Dei familiaritatem, ad unionem, ad comprehensionem pervenitur: & sanctitas quidem habetur, amicitia Dei habetur; at consummatio sanctitatis, at amicitiae summitas, & convictus familiaris, at deliciae, aliaque bona majora, & delicatiora Dei, non habentur. quare? longa via suscepta est, quae bona quidem est, at moram facit, & cogit hærere in imperfectioribus, inque rudibus ac primis disciplinae Sanctae rudimentis, tempusque terere, quod melius in aliis fuisset collocatum.

12.

Et hæc causa est, quare ex tot perfectionis studiosis, quibus plenissima est in omnibus sui partibus (potissimum verò in iis, quas Ordines Religiosi tenent) Ecclesia, rari admodum sint, qui veræ & consummatae perfectionis possessione gaudeant: ita ut dicere debeat Sponsus ille caelestis, quod est Cant. 6. 7. *Sexaginta sunt Reginae, & octoginta concubinae, & adolescentularum non est numerus. Una est columba mea, perfecta mea, una est Matris suae, electa genitrici suae &c.* Quia enim multi sunt in Ecclesia, qui sincere & ex animo partim perfectius, partim imperfectius, mediatiùs immediatiùsq; Deum quarunt, & ejus familiaritatem ambiunt, ideò per Reginas per concubinas, idque tanto illo numero designantur: at quia rari sunt & perpauca, qui perfectissimè immediatissime, ac rectissime ad Deum tendant, ideò delicatissimæ, simplicissimæque columbæ, ejusque unicæ, perfectæ, electæ nomine appellantur. qui sint autem isti?

ex sequentibus
patebit.

CAPUT